

21 söndagen 'under året' - år B

Ingångsantifon (jfr Ps 86:1-3)

Herre, böj ditt öra till mig och svara mig, ty jag är betryckt och fattig. Du min Gud, fräls din tjänare, som förtröstar på dig. Var mig nådig, o Herre, ty hela dagen ropar jag till dig.

Inledning

Församlade kring Jesu Kristi altare, vill vi frambära det heliga mässoffret inför Gud Fadern. Frälsaren själv, vars ord är ande och liv, bjuder oss att äta sin kropp och dricka sitt blod. Låt oss i tro stå inför Herren och öppna våra hjärtan på vid gavel, för att kunna ta emot hans ord och Eukaristins ofattbara gåva.

HERRE - ditt ord är ande och liv. Herre, förbarma dig.
KRISTUS - du bjuder oss till Eukaristins festmåltid, för att mätta oss med din kropp och ditt blod. Kristus, förbarma dig.

HERRE - du kommer att uppenbara din härlighet för alla som har trott på ditt ord. Herre, förbarma dig.

Kollektbön

Gud, din gåva är det att kyrkans många lemmar strävar efter samma mål. Låt oss älska dina bud och löften, så att vi mitt i detta skiftesrika liv har hjärtat där den sanna glädjen finns. Genom din Son...

Första läsningen - Jos 24:1-2a, 15-17, 18b (Vi vill tjäna Herren. Han är vår Gud)

Läsning ur Josuas bok.

Josua samlade alla Israels stammar i Shekem. Han kallade till sig Israels äldste och överhuvuden, domare och förmän, och de trädde fram inför Gud. Därefter talade Josua till hela folket: »Om ni är ovilliga att tjäna Herren, välj då i dag vilka ni vill tjäna: de gudar som era fäder tjänade på andra sidan Euftrat eller de gudar som dyrkas av amoreerna, vilkas land ni bor i. Jag och min släkt vill tjäna Herren.«

Folket svarade: »Aldrig någonsin skall vi överge Herren och tjäna andra gudar. Herren är vår Gud. Det var han som förde oss och våra fäder ut ur Egypten, ut ur slavlägret, han som inför våra ögon gjorde dessa stora tecken. Han skyddade oss under hela vår vandring och bland alla de folk genom vilkas land vi drog fram. Därför vill vi också tjäna Herren. Han är vår Gud.«

Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm - Ps 34:2-3,16-23

R: Smaka och se att Herren är god (631)

Jag vill alltid prisa Hérren, *
hans lov skall ständigt vara i min mún.
Min själ skall berömma sig av Hérren, *
de ödmjuka skall höra det och glädja sig.

Herrens ögon är vända till de rättfärdiga *
 och hans öron till deras róp.
 Men Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det
 ónda, *
 han vill utrota minnet av dem från jorden.

Herren hör när de rättfärdiga rópar *
 och räddar dem ur all deras nöd.
 Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta *
 och hjälper dem som har en bedrövad ánde.

Den rättfärdige måste lida mycket, *
 men Herren räddar honom ur állt.
 Han bevarar alla hans bén, *
 inte ett enda av dem skall króssas.

Den gudlöse skall dödas av ólyckan, *
 de som hatar den rättfärdige skall stå med skúld.
 Men Herren befriar sina tjänare, *
 ingen skall stå med skuld som tar sin tillflykt till
 honom.

Andra läsningen - Ef 5:21-32 (En stor hemlighet)

Läsning ur Paulus brev till efesierna.
 Underordna er varandra i vörtnad för Kristus. Ni
 kvinnor, foga er efter era män som efter Herren. Ty en
 man är sin hustrus huvud liksom Kristus är kyrkans
 huvud — han som också är frälsare för denna sin
 kropp. Och liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så
 skall också kvinnorna i allt underordna sig sina män.
 Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat

kyrkan och utlämnat sig själv för den för att helga den genom reningsbadet i vatten och genom dopordet. Ty han ville själv låta kyrkan träda fram till sig i härlighet utan minsta fläck eller skrynkla; helig och felfri skulle den vara. På samma sätt är också mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv, ty ingen har någonsin avskytt sin egen kropp, utan man ger den näring och sköter om den så som Kristus gör med kyrkan — vi är ju delarna som bildar hans kropp. Därför skall en man lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de två skall bli ett. Detta rymmer en stor hemlighet, här låter jag det syfta på Kristus och kyrkan.

Så lyder Herrens ord.

Halleluja

Alla dina ord är ande och liv,
du har det eviga livets ord.

Evangelium - Joh 6:60-69 (Till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord)

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Johannes.
Vid den tiden sade många av Jesu lärjungar: »Det är outhärdligt, det han säger. Vem står ut med att höra på honom?» Jesus, som genast förstod att lärjungarna förargade sig över hans ord, sade till dem: »Får det här er att vackla? Hur blir det då om ni får se Människosonen stiga upp dit där han var förut? Det är anden som ger liv, köttet är till ingen hjälp. De ord jag

har talat till er är ande och liv. Men det är några av er som inte tror.« Jesus visste ju från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom. Och han fortsatte: »Det var därför jag sade er att ingen kan komma till mig om han inte får det som gåva av Fadern.«

Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom. Jesus sade till de tolv: »Inte vill väl ni också gå er väg?« Simon Petrus svarade: »Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord, och vi tror och vi förstår att du är Guds helige.«

Så lyder Herrens evangelium.

Förbön

Gud är trofast för evigt och hör sitt folks böner. Låt oss därför be.

1. För den heliga kyrkan, att hon förblir Kristus trogen och mättar alla människor med hans ord och hans kropp, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

2. För alla biskopar, präster och diakoner, att de blir levande vittnen för Jesus Kristus och att de troget följer sin kallelse, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

3. För äkta makar och familjer, att de i sämja och kärlek försöker efterlikna den kärlek som Kristus har skänkt sin kyrka, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

4. För dem som nu har sommarlov eller semester, att de inte glömmer bort att be, att delta i söndagsmässan och att de med sitt liv överallt vittnar om Jesus Kristus, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

5. För oss själva, att inga hinder försvårar vår vilja att vittna om vår tro och vår tillhörighet till Kristus, ber vi till Herren:

Herre, hör vår bön.

Gud, du har utlovat en evig lön åt dem som håller dina bud. Hör oss och uppfyll våra ödmjuka böner. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Bön över offergåvorna

Herre, genom Kristi enda offer har du för alltid gjort oss till ditt folk och dina barn. Skänk oss också enhetens och fridens gåva. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

Prefation V för söndagar "under året"

Herren vare med er.

Och med din ande.

Upplyft era hjärtan.

Vi har upplyft dem till Herren.

Låt oss tacka och lova Herren, vår Gud.

Det är tillbörligt och rätt.

Ja, sannerligen är det tillbörligt och rätt att vi frambär lovents offer och förkunnar din ära, allsmäktige, evige Gud, barmhärtige himmelske Fader.

Ty du har skapat hela världen och givit oss tid och rum att leva i. Människan har du gjort till din avbild och lagt din skapelse i hennes händer.

Du har bestämt oss till att råda över jorden och till att tjäna dig, vår Herre och Skapare, och förkunna allt vad du har gjort genom Jesus Kristus, vår Herre.

Därför sjunger vi ditt lov med alla himmelens makter, vi jublar med keruber och serafim och med alla dina heliga, vi prisar ditt heliga namn och förkunnar utan ände:

Kommunionantifon (jfr Ps 104:13-15)

Jorden mättas av den frukt du skapar. Du frambringar bröd ur jorden och vin som gläder människans hjärta.

Bön efter kommunionen

Herre, i Kristi kropp och blod helar du oss och läker våra sår. Låt oss växa under din vård till människor som i allt behagar dig. Genom Jesus Kristus, vår Herre.

